

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

13 päivänä heinäkuuta 2006 *

Asiassa T-413/03,

Shandong Reipu Biochemicals Co. Ltd, kotipaikka Shandong (Kiina), edustajanaan asianajajat O. Prost, V. Avgoustidi ja E. Berthelot,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään M. Bishop, avustajanaan asianajaja G. Berrisch,

vastaajana,

jota tukevat

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään T. Scharf ja K. Talabér-Ricz

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

ja

Degussa Knottingley Ltd, kotipaikka Lontoo (Yhdistynyt kuningaskunta), edustajanaan asianajaja F. Renard,

väliintulijoina,

jossa on kyse lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan parakresolin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 11 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1656/2003 (EUVL L 234, s. 1) kumoamista koskevasta vaatimuksesta,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras sekä tuomarit E. Martins Ribeiro ja K. Jürimäe,

kirjaaja: hallintovirkamies K. Andová,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 9.2.2006 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 1 Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 9.10.2000 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2238/2000 (EYVL L 257, s. 2; jäljempänä perusasetus), 1 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tuotetta pidetään polkumyynnillä tuotuna, jos sen vientihinta yhteisöön on alempi kuin tavanomaisessa kaupankäynnissä käytettävä samankaltaisen tuotteen vertailukelpoinen hinta viejämaassa.”

- 2 Perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Mikäli samankaltaista tuotetta ei myydä tavanomaisessa kaupankäynnissä tai myynti on riittämätöntä – –, samankaltaisen tuotteen normaaliarvo lasketaan alkuperämaan tuotantokustannusten perusteella lisättynä kohtuullisella määrällä myynti-, hallinto- ja muita kustannuksia sekä voittoa – –.”

- 3 Perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdan sanamuoto on seuraava:

”Kustannukset lasketaan tavallisesti tutkimuksen kohteena olevan osapuolen kirjanpitomerkintöjen perusteella sillä edellytyksellä, että nämä merkinnät on tehty kyseisessä maassa yleisesti hyväksytyjen kirjanpitoperiaatteiden mukaisesti ja ne antavat kohtuullisen hyvän käsityksen kyseisen tuotteen valmistukseen ja myyntiin liittyvistä kustannuksista.

Kustannusten asianmukaista kohdentamista koskevat todisteet otetaan huomioon, jos osoitetaan, että tämäntyyppistä kohdentamista on todellisesti käytetty. Koska soveltuvampaa menetelmää ei ole, käytetään mieluiten liikevaihtoon perustuvaa kohdentamisjärjestelmää – –.”

- 4 Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdassa säädetään seuraavaa:

”– – Kiinan kansantasavallasta – – peräisin olevaa tuontia koskevassa polkumyynnitutkimuksessa normaaliarvo määritetään 1–6 kohdan mukaisesti, jos voidaan – – osoittaa, että kyseinen tuottaja tai kyseiset tuottajat toimivat markkinatalousolosuhteissa asianomaisen samankaltaisen tuotteen valmistuksen ja myynnin osalta. – –”

Asian tausta

- 5 Kantaja on kiinalainen yhtiö, joka tuottaa ja vie parakresolia.

- 6 Parakresoli on myrkyllinen orgaaninen kemikaali, jota on saatavana eri puhtausasteissa, joilla kaikilla on aina samat fysikaaliset ja kemialliset perusominaisuudet ja samat käyttötarkoitukset. Sitä käytetään teollisuudessa välituotteena muiden tuotteiden tuotannossa. Sen eri kemiallisten aineiden pohjalta tapahtuvassa tuotannossa syntyy yksi tai useampi sivutuote käytetystä valmistamistavasta riippuen. Näitä sivutuotteita ovat muun muassa natriumsulfiitti ja fenolihdiste, joita myös käytetään teollisuudessa.

- 7 Degussa Knottingley Ltd -nimisen yhtiön (jäljempänä DKL), joka on parakresolin ainoa tuottaja yhteisössä, 13.5.2002 tekemän kantelun johdosta komissio aloitti Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan parakresolin tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn perusasetuksen 5 artiklan mukaisesti.

- 8 Ilmoitus tämän menettelyn aloittamisesta julkaistiin Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä 27.6.2002 (EYVL C 153, s. 7; jäljempänä ilmoitus menettelyn aloittamisesta).

- 9 Kantaja ilmoittautui komissiolle 12.7.2002 päivätyllä faksilla tullakseen valituksi huomioon otettavien tuottajien otokseen perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti.

- 10 Komissio totesi 16.7.2002 päivätyssä faksissa, että kantajalla oli tuottajille ja vientiä yhteisöön harjoittaville viejille tarkoitettu polkumyyntiä koskeva kattava kyselylomake (jäljempänä polkumyyntiä koskeva kyselylomake), minkä jälkeen se ilmoitti, että kyseinen kyselylomake tuli palauttaa sille asianmukaisesti täytettynä 26.8.2002 mennessä.

- 11 Komissio ilmoitti kantajalle 24.7.2002 päivätyllä faksilla, että ainoastaan osat A (yleiset tiedot), B (tarkasteltavana oleva tuote), C (operatiiviset tilastot), D (tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisöön suuntautuva vienti) ja asiaankuuluvat kohdat (vientimyynti) osista G (oikaisu – tasapuolinen vertailu) ja H (sähköisessä muodossa olevat tiedot) polkumyyntiä koskevasta kyselylomakkeesta oli palautettava sille 26.8.2002 mennessä. Komissio huomautti lisäksi, että jos tutkimuksen jälkeen kantajalle myönnetään sen hakema markkinatalouskohtelu, tämän olisi täytettävä myös mainitun kyselylomakkeen osat E, F ja asiaankuuluvat kohdat (myynti kotimarkkinoilla) osista G ja H sille tällaisessa tapauksessa vahvistetussa määräajassa.
- 12 Kantaja lähetti komissiolle 26.8.2002 päivätyssä kirjeessä vastauksensa polkumyyntiä koskevan kyselylomakkeen osien A–D kysymyksiin. Se ilmoitti, ettei se ollut voinut kesälomien takia koota kaikkia mainitun kyselylomakkeen osaan G liittyviä seikkoja, ja lisäsi, että se tekisi parhaansa toimittaakseen kyseiset tiedot komissiolle mahdollisimman pian.
- 13 Komissio ilmoitti kantajalle 30.9.2002 päivätyssä kirjeessä, että tälle oli myönnetty markkinatalouskohtelu. Komissio vahvisti vastaanottaneensa kantajan vastaukset polkumyyntiä koskevan kyselylomakkeen osien A–D kysymyksiin ja pyysi kantajaa lähettämään vastauksensa mainitun kyselylomakkeen osien E–H kysymyksiin 8.11.2002 mennessä. Komissio toi esiin, että määräaikojen tiukka noudattaminen ei koskenut pelkästään polkumyyntiä koskevan kyselylomakkeen vastauksien lähettämistä vaan myös kaikkia muita kyselyitä ja tietoja, joita kantaja haluaisi sille lähettää. Komissio ilmoitti kantajalle, että tämän kyselylomakkeeseen antama vastaus on se pääasiallinen perusta, jonka nojalla komissio katsoisi mahdollisen polkumyynnin olevan olemassa ja ilmoitti, että komission virkamiehet matkustaisivat paikan päälle tarkistamaan annetut tiedot.

- 14 Kantaja ilmoitti komissiolle 1.10.2002 päivätyssä kirjeessä, että sen täytyi tehdä tiettyjä korjauksia polkumyyntiä koskevaan kyselylomakkeeseen 26.8.2002 päivätyssä vastauksessaan antamiin tietoihin ja se liitti kirjeeseensä kyseisiä korjauksia sisältäviä eri asiakirjoja.
- 15 Komissio ilmoitti kantajalle 2.10.2002 päivätyllä faksilla, että polkumyyntiä koskevan kyselylomakkeen osien A, C ja D tiettyihin kohtiin annetut vastaukset olivat vaillinaisia ja pyysi kantajaa lähettämään sille puuttuvat tiedot 16.10.2002 mennessä.
- 16 Kantaja vastasi tähän pyyntöön 16.10.2002 lähetetyllä faksilla.
- 17 Kantaja lähetti komissiolle 8.11.2002 vastauksensa polkumyyntiä koskevan kyselylomakkeen osien E, F, G ja H kysymyksiin.
- 18 Komissio vahvisti 15.11.2002 päivätyllä faksilla, että paikan päällä suoritettaisiin tarkastus ja pyysi kantajalta, että kaikki ne tiedot, joita oli käytetty polkumyyntiä koskevaan kyselylomakkeeseen vastaamiseksi, sekä kaikki ne kantajan henkilökuntaan kuuluvat henkilöt, jotka olivat osallistuneet tähän vastaamiseen tai olivat tietoisia tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannosta, myynnistä tai kirjanpidosta, olisivat käytettävissä tämän tarkastuksen aikana. Komissio huomautti lisäksi, että jos kantaja tämän vierailun valmistelun yhteydessä havaitsisi virheitä polkumyyntiä koskevaan kyselylomakkeeseen antamissaan vastauksissa, sen olisi toimitettava komissiolle oikea tieto ja ilmoitettava selvästi kyseessä oleva virhe ja syy siihen.
- 19 Kantaja ilmoitti komissiolle 18.11.2002 päivätyllä faksilla, että osa niistä komissiolle 8.11.2002 lähetetyistä vastauksista, jotka oli annettu polkumyyntiä koskevan

kyselylomakkeen osien E, F ja G tiettyihin kohtiin, oli virheellisiä tai vaillinaisia ja se toimitti oikaisevat tiedot. Kantaja ilmoitti muun muassa parakresolin valmistuksen kokonaiskustannukset (total manufacturing costs) ja tuotannon kokonaiskustannukset (total costs of production), jotka olivat sellaisia tietoja, joita koskevia kohtia ei ollut täytetty polkumyyntiä koskevaan kyselylomakkeeseen 8.11.2002 annetuissa vastauksissa. Kantaja ilmoitti, että näihin rahamääriin sisältyi sivutuotteiden valmistus- ja tuotantokustannusten osalta tehty vähennys, ja se esitti näiden kustannusten rahamäärät.

- 20 Komission virkamiehet suorittivat 25.11. ja 26.11.2002 tarkastuskäynnin paikan päälle.
- 21 Komissio antoi 20.3.2003 väliaikaisten polkumyöntitullien käyttöönottoa Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan parakresolin tuonnissa koskevan asetuksen (EY) N:o 510/2003 (EUVL L 75, s. 12; jäljempänä väliaikainen asetus). Tämän asetuksen johdanto-osan 25 perustelukappaleessa, joka koskee normaaliarvon määrittämistä komission kanssa yhteistyötä tehneille vientiä harjoittaville tuottajille, joille myönnettiin markkinatalouskohtelu, säädettiin, että tämä ”– – normaaliarvo oli perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritettävä laskennallisesti”.
- 22 Komissio lähetti kantajalle 21.3.2003 päivätyssä kirjeessä perusasetuksen 14 artiklan 2 kohdan mukaisesti kopion väliaikaisesta asetuksesta sekä perusasetuksen 20 artiklan 1 kohdan mukaisesti asiakirjan, jonka otsikko oli ”II osa – selitys polkumyynnistä” (Part II – Explanation of dumping) ja jossa oli tiedot niiden olennaisten tosiasioiden ja huomioiden yksityiskohdista, joiden perusteella väliaikaiset polkumyöntitullit oli otettu käyttöön (jäljempänä välivaiheen ilmoitus). Komissio pyysi, että kantaja esittää sille näitä asiakirjoja koskevat mahdolliset huomautuksensa 22.4.2003 mennessä.

- 23 Välivaiheen ilmoituksen 1.1.1 kohdan viimeisessä alakohdassa viitattiin liitteeseen I, jossa oli parakresolin valmistuksen kokonaiskustannuksia (total manufacturing costs) koskeva oikaistu taulukko. Lukuun ottamatta muutoksia, jotka johtuivat energiakustannusten erilaisesta jakamisesta ja vuokratulujen kohdentamisesta, kyseiset rahamäärät vastasivat kantajan 8.11.2002 esittämiä rahamääriä.
- 24 Kantaja lähetti komissiolle 22.4.2003 päivätyllä faksilla huomautuksensa väliaikaisesta asetuksesta ja välivaiheen ilmoituksesta. Huomautustensa ensimmäisessä osassa kantaja toi esiin parakresolin valmistuksessa syntyvät sivutuotteet ja sen, ettei komissio ollut vähentänyt kyseisten sivutuotteiden tuotantokustannuksia parakresolin tuotannon kokonaiskustannuksista, sekä sen, että kantajan mukaan tällainen vähennys on välttämätön. Kantaja pyysi komissiota ottamaan kyseiset huomautukset huomioon ja vähentämään sivutuotteiden tuotantokustannukset parakresolin tuotantokustannuksista.
- 25 Kantaja ja komissio pitivät 19.5.2003 kokouksen komission päätoimipaikassa.
- 26 Tämän kokouksen johdosta kantaja lähetti komissiolle 26.5.2003 päivätyllä faksilla lisätietoja sivutuotteiden kustannusten vähennyksestä.
- 27 Komissio lähetti kantajalle 11.7.2003 päivätyssä kirjeessä perusasetuksen 20 artiklan 2–4 kohdan mukaisesti lopullisen ilmoituksen (general disclosure document) olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella oli päätetty ehdottaa lopullisten polkumyyntitullien asettamista (jäljempänä lopullinen ilmoitus), joka sisälsi osan, jonka otsikko oli ”II osa – selitys polkumyynnistä” (Part II – Explanation of dumping) ja joka koski osapuolten väliaikaisen asetuksen antamisen johdosta esittämiä huomautuksia. Komissio kehotti kantajaa esittämään sille huomautuksensa lopullisesta ilmoituksesta 23.7.2003 mennessä.

- 28 Lopullisen ilmoituksen 3.1 kohdan viidennessä alakohdassa ja mainitun asiakirjan sen osan 1.1 kohdassa, joka koski osapuolten esittämiä huomautuksia, komissio toi esiin kantajan pyynnön sivutuotteiden tuotantokustannusten vähentämisestä. Komissio ilmoitti hylänneensä tämän pyynnön siksi, että sen tueksi ei ollut esitetty asiakirjanäyttöä ja että paikan päällä suoritettujen tarkastusten yhteydessä saaduista asiakirjoista ilmeni, että suorat kustannukset oli jo kohdistettu eri tuotteisiin, mikä vastasi polkumyyntiä koskevaan kyselylomakkeeseen annettua alkuperäistä vastausta.
- 29 Parakresolin valmistuksen kokonaiskustannuksia (total manufacturing costs) koskevassa taulukossa, joka oli lopullisen ilmoituksen sen osan liitteessä I, joka koski osapuolten esittämiä huomautuksia, toistettiin – kyseisen taulukon sarakkeessa, jonka otsikko oli TOTAL PC – luvut, jotka komissio oli maininnut välivaiheen ilmoituksen liitteenä olevassa taulukossa, johon viitattiin edellä 23 kohdassa.
- 30 Kantaja ja komissio pitivät 22.7.2003 kokouksen komission päätoimipaikassa.
- 31 Kantaja lähetti komissiolle 23.7.2003 päivätyllä faksilla, jota täydensi 25.7.2003 päivätty faksi, lopullista ilmoitusta koskevat huomautuksensa sekä tiettyjä asiakirjoja.
- 32 Niiden huomautustensa ensimmäisessä osassa, jotka oli esitetty 23.7.2003 päivätyssä faksissa, kantaja toi uudestaan esiin sen, että komissio ei ollut vähentänyt sivutuotteiden kustannuksia lopullisessa ilmoituksessa ja että tällainen vähennys oli välttämätön.

- 33 Komissio teki ja julkaisi 18.8.2003 ehdotuksensa lopullisen polkumyöntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan parakresolin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta annettavaksi neuvoston asetukseksi (KOM(2003) 505 lopullinen; jäljempänä ehdotus lopulliseksi asetukseksi).
- 34 Komissio vastasi kantajan lopullista ilmoitusta koskeviin 23.7. ja 25.7.2003 päivätyihin huomautuksiin 25.8.2003 päivätyllä faksilla. Sivutuotteiden kustannusten vähennysten osalta komissio vastasi, että kantaja välitti tiedot 18.11.2002 eli sen määräajan päätyttyä, jonka komissio oli vahvistanut polkumyöntiä koskevaan kyselylomakkeeseen vastaamiselle ja ainoastaan päivää ennen kuin komission virkamiesryhmä lähti tarkastuskäynnille, ja että näitä tietoja ei ollut perusteltu riittävästi ja lisäksi ne olivat ristiriidassa kantajan paikan päällä suoritetun tarkastuskäynnin yhteydessä antamien tietojen kanssa. Lopuksi komissio huomautti, että sivutuotteiden tuotantokustannusten vähentämistä koskeva pyyntö oli esitetty 21.3.2003 päivätyin välivaiheen ilmoituksen jälkeen eli tarkastuskäynnin jälkeen, ja että näin ollen kantajan viimeisen, 25.7.2003 päivätyin esityksen liitteessä II olevia tietoja ei voitu enää tarkistaa ja sivutuotteiden myyntituloja ei voitu vähentää tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantokustannuksista.
- 35 Kantaja vastasi 29.8.2003 päivätyllä faksilla komission 25.8.2003 päivättyyn faksiin.
- 36 Neuvosto antoi 11.9.2003 lopullisen polkumyöntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan parakresolin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta asetuksen (EY) N:o 1656/2003 (EUVL L 234, s. 1; jäljempänä riidanalainen asetus). Riidanalaisen

asetuksen johdanto-osan 12 perustelukappaleen, joka on sama kuin lopullisesta asetuksesta annetun ehdotuksen johdanto-osan 12 perustelukappale, sanamuoto on seuraava:

”[Kantaja] väitti, että kahden muun tuotteen tuotantokustannukset olisi vähennettävä kokonaistuotantokustannuksista, koska ne tuotetaan samassa tuotantoprosessissa ja myydään erikseen. [Kantaja] ei pystynyt esittämään asiakirjanäyttöä väitteestään. Paikalla kerätyistä asiakirjoista kylläkin ilmeni, että suorat kustannukset oli jo kohdistettu eri tuotteisiin, mikä oli alkuperäisten kyselyyn annettujen vastausten mukaista. Näin ollen väite oli hylättävä.”

Asian käsittelyn vaiheet ja asianosaisten sekä väliintulijoiden vaatimukset

- 37 Kantaja nosti esillä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 15.12.2003 toimittamallaan kannekirjelmällä.
- 38 Komissio toimitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 2.4.2004 väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen neljännen jaoston puheenjohtaja hyväksyi tämän väliintulohakemuksen 16.6.2004 antamallaan määräyksellä. Komissio ilmoitti 24.8.2004 päivätyllä kirjeellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle, että se luopuu esittämästä väliintulokirjelmää mutta että se osallistuu suulliseen käsittelyyn.
- 39 DKL toimitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 7.5.2004 väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada osallistua oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia.

- 40 Kahdella erillisellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon toimittamallaan, 8.7.2004 päivätyllä kirjelmällä kantaja vastusti DKL:n väliintulohakemusta ja vaati toissijaisesti, että tiettyjä kohtia kannekirjelmästä, vastineesta ja vastauskirjelmästä käsitellään luottamuksellisesti DKL:ään nähden. Samana päivänä toimitetulla kirjelmällä neuvosto pyysi, että tiettyjä osia asiakirjoista käsiteltäisiin luottamuksellisesti DKL:ään nähden ja täsmensi, että tämä pyyntö esitettiin yhteisymmärryksessä kantajan kanssa ja että se vastasi olennaiselta osaltaan kantajan esittämää luottamuksellista käsittelyä koskevaa pyyntöä.
- 41 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoja muutettiin 13.9.2004 alkaen, ja esittelevä tuomari nimitettiin puheenjohtajaksi viidenteen jaostoon, jolle esillä oleva asia näin ollen siirrettiin.
- 42 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen viidennen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 11.11.2004 antamallaan määräyksellä DKL:n väliintulon. Koska tämä väliintulo hyväksyttiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen määräajan päätyttyä tehtävää väliintulohakemusta koskevan 116 artiklan 6 kohdan nojalla, viidennen jaoston puheenjohtaja ei käsitellyt luottamuksellista käsittelyä koskevia pyyntöjä mutta ilmoitti, että nämä pyynnöt otettaisiin huomioon tarpeen mukaan, kun laaditaan kertomusta suullista käsittelyä ja asiassa annettavaa tuomiota varten.
- 43 Kantaja vaati ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta määräämään prosessinjohtotoimenpiteenä, että komissio toimittaa nähtäväksi ne laskelmat, joihin sen arvio yhteisön teollisuuden kärsimistä vahingoista perustuu.
- 44 Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen asetuksen

- velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

45 Neuvosto, jota komissio ja DKL tukevat, vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- hylkää kanteen

- velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

46 Kantaja vetoaa kumoamiskanteensa tueksi kolmeen kanneperusteeseen. Ensimmäisessä kanneperusteessa on kyse sen velvollisuuden rikkomisesta, jonka mukaan normaaliarvo on määritettävä asianmukaisella ja kohtuullisella tavalla sekä huolellisuusvelvollisuutta noudattaen. Toisessa kanneperusteessa on kyse hyvän hallinnon periaatteen ja puolustautumisoikeuksien loukkaamisesta. Kolmannessa kanneperusteessa on kyse siitä, että perusasetuksen 2 artiklan 3 kohtaa on rikottu, koska laskettu normaaliarvo ei ole ainoastaan samankaltaisen tuotteen normaaliarvo.

47 Aluksi on tutkittava ensimmäinen kanneperuste.

Asianosaisten ja väliintulijoiden lausumat

- 48 Kantaja vahvistaa toimittaneensa kaikki vaaditut tiedot ajoissa ja kiistää sen, että sivutuotteiden tuotantokustannusten vähennystä koskevat tiedot olisi toimitettu paikan päällä suoritetun tarkastuskäynnin jälkeen. Kantaja väittää toissijaisesti, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön ja Maailman kauppajärjestön (WTO) elinten oikeuskäytännön mukaan komissio voi ottaa huomioon myöhässä saapuneet vastaukset, kunhan se ei loukkaa muiden osapuolten menettelyllisiä oikeuksia eikä pitkitä menettelyn kestoa aiheettomasti.
- 49 Kantajan mukaan neuvosto lisäksi laiminlöi huolenpitovelvollisuuteen ja huolellisuusvelvollisuuteen perustuvia velvoitteitaan. Oikeuskäytännöstä seuraa yhtäältä, että silloin kun normaaliarvon määrittämiseen liittyvä tosiseikka, joka on saatettu tutkimuksen yhteydessä viranomaisten tietoon, riittää herättämään epäilyn viranomaisen käyttämän menetelmän soveltuvuudesta, kyseisen viranomaisen on tarkasteltava perinpohjaisesti sen osapuolen, jota asia koskee, esittämää näkökantaa ja toisaalta, että jos osapuolen on kysymyksiin antamiensa vastausten osalta noudatettava komission vaatimaa muotoa ja esitettävä riittävät perustelut tästä muodosta poikkeamiselle, komission on noudatettava huolenpitovelvollisuuteen ja huolellisuusvelvollisuuteen perustuvia velvoitteitaan ja tulkittava oikein kyseisen osapuolen antamia tietoja. Kantaja vetoaa etenkin asiassa T-167/94, Nölle vastaan neuvosto ja komissio, 18.9.1995 annettuun tuomioon (Kok. 1995, s. II-2589), asiassa T-178/98, Fresh Marine vastaan komissio, 24.10.2000 annettuun tuomioon (Kok. 2000, s. II-3331) ja asiassa T-132/01, Euroalliajes ym. vastaan komissio, 8.7.2003 annettuun tuomioon (Kok. 2003, s. II-2359).
- 50 Edellä esitetystä seuraa kantajan mukaan, että komission olisi pitänyt noudattaa sitä polkumyynnin vastaista sääntöä, jonka mukaan sivutuotteiden kustannuksia ei ole otettava huomioon vaan ne on päinvastoin vähennettävä. Komissio ei kuitenkaan kantajan mukaan reagoinut mitenkään kantajan lukuisiin yrityksiin saada kyseisen toimielimen tältä osin tekemä virhe korjatuksi.

- 51 Kantaja vetoaa vastauskirjelmässään perusasetuksen 6 artiklan 8 kohtaan. Tässä säännöksessä komissiolle asetetaan velvollisuus erityiseen huolellisuuteen, mikä käy kantajan mukaan ilmi yhteisöjen tuomioistuimen puolustautumisoikeuksien suoja koskevasta oikeuskäytännöstä. Koska kyse ei kantajan mukaan ole sellaisesta tilanteesta, jossa komission vastapuolena on yhteistyöstä kieltäytyvä viejä, komission ei ole sovellettava käytettävissä olevien tietojen sääntöä (joka on perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdassa), vaan sen on toteutettava tutkimuksen kuluessa kaikki tarvittavat toimenpiteet tutkiakseen mahdollisimman hyvin kaikki esitetyt todisteet ja sen on muutettava kyselylomakkeen muotoa ja pyytämäänsä tarkistuksia tutkimuksen kohteena olevan tietyn tuotteen mukaan. Kantaja vetoaa myös perusasetuksen 18 artiklan 3 kohtaan ja väittää, että joka tapauksessa esillä olevassa asiassa komissiolle toimitetut tiedot olivat ensiluokkaisia.
- 52 Kantaja esittää nämä tiedot yksityiskohtaisesti ja kiistää, että ne olisivat olleet virheellisiä tai vaillinaisia sekä väittää, että komissio ei osannut arvioida niitä oikein. Kantaja väittää etenkin, että sen 8.11.2002 päivätyn pyynnön, sellaisena kuin se oli korjattuna 18.11.2002, tarkoituksena oli selvästi saada sivutuotteiden kulut vähennettyä. Se väittää ottaneensa tarkastuskäynnin yhteydessä tämän kysymyksen esille ja esittäneensä komissiolle todisteeksi useita asiakirjoja, erityisesti sivutuotteiden myyntilaskuja. Väliaikaisen asetuksen antamisen jälkeen kantaja yritti turhaan selvittää komissiolle uudestaan sivutuotteita koskevaa kysymystä ja toimitti tälle lisää asiakirjoja.
- 53 Neuvosto, jota komissio ja DKL tukevat, väittää, että kantaja ei ole esittänyt kaikkia tietoja parakresolin valmistamisen yhteydessä syntyvistä kahdesta sivutuotteesta halutussa ajassa. Se oikeuskäytäntö, johon kantaja viittaa tässä yhteydessä, koskee ainoastaan sitä kysymystä, voiko komissio hyväksyä määräajan päätyttyä toimitettuja tietoja. Tiettyihin WTO:n päätöksiin tehtyjen viittausten osalta kantaja ei selittänyt, mitä johtopäätöksiä niistä oli tehtävä eikä sitä, miten ne liittyivät asiaan. Tällaiset päätökset, jotka eivät sido yhteisöjen tuomioistuinta, tukevat joka tapauksessa neuvoston kantaa.

- 54 Huolellisuusvelvollisuuteen perustuvan velvoitteen rikkomista koskevan väitteen osalta ne tuomiot, joihin kantaja on vedonnut, eivät tue tämän väitettä, koska komissio ja neuvosto noudattivat kaikkia näistä tuomioista ilmeneviä menettelyä koskevia velvollisuuksia.
- 55 Esillä olevassa asiassa ei ensinnäkään näin ollen ole kyse siitä, noudattivatko toimielimet polkumyynnin vastaista sääntöä, jonka mukaan sivutuotteiden kustannuksia ei ole otettava huomioon, vaan siitä, oliko kantaja selittänyt asianmukaisesti, että 8.11.2002 annetussa vastauksessa ilmoitetut parakresolin tuotantokustannukset sisälsivät sivutuotteiden kustannukset.
- 56 Toiseksi komissio otti huomioon sivutuotteita koskevat tiedot, jotka kantaja antoi 8.11. ja 18.11.2002 päivätyissä kirjeissään sekä tarkastuskäynnin aikana. Koska neuvoston mukaan kantaja vahvisti kyseisen tarkastuskäynnin yhteydessä, että sivutuotteiden kustannukset kohdistettiin erikseen ja koska tämä kävi ilmi paikan päällä saaduista asiakirjoista, komissio päätteli, etteivät nämä kustannukset voineet sisältyä parakresolin tuotantokustannuksiin. Lopputulos olisi voinut olla erilainen, jos kantaja olisi tässä yhteydessä selittänyt, että sivutuotteiden tuotantokustannuksia ei kohdistettu erikseen ja suoraan ja että myynnin arvo oli [luottamuksellinen]¹ Kiinan juania (CNY) (kuten kantaja vahvisti huomattavasti sen jälkeen, kun välivaiheen ilmoitus oli annettu).
- 57 Kolmanneksi tietoja, jotka toimitettiin tarkastuskäynnin jälkeen, ei hyväksytty, koska niitä ei olisi voitu tarkistaa. Oikeuskäytännöstä, johon kantaja on vedonnut, ei voida päätellä, että toimielinten on hyväksyttävä tiedot, joita ei voida tarkistaa ja jotka on toimitettu määräaikojen päätyttyä ja erityisesti tarkastuskäynnin jälkeen.

1 – Luottamukselliset tiedot poistettu.

- 58 Neuvosto täsmentää vastauskirjelmässään, että syinä, joiden vuoksi komissio ei hyväksynyt sivutuotteiden kustannusten vähennystä, olivat ensinnäkin se, että kantajan polkumyyntiä koskevaan kyselylomakkeeseen antama vastaus oli vaillinaisen, toiseksi se, että tarkastuskäynnin aikana kantaja ei vielääkään selittänyt ongelmaa eikä esittänyt laskuja, ja kolmanneksi se, että ne muut tiedot, jotka esitettiin tarkastuskäynnin jälkeisissä kuulemisissa, olivat ristiriidassa aiemmin esitettyjen tietojen kanssa eikä niitä voitu tarkistaa perusasetuksessa vahvistettujen sääntöjenmukaisten määräaikaisten puitteissa. Yksikään Kiinassa puhuttu kieli ei myöskään kuulu yhteisön virallisiin kieliin, eikä asiakirjojen, jotka viejä esittää tuotantokustannustensa vähentämistä koskevan pyynnön tueksi, käännettäminen kiinan kielestä jollekin yhteisön viralliselle kielelle ole komission tehtävä.
- 59 Kantaja ei vastoin omaa väitettään ole toiminut täydellisessä yhteistyössä komission kanssa. Ratkaisevaa on toimitettujen tietojen laatu eikä niiden määrä. Neuvosto huomauttaa lisäksi, että komissio tarkisti kaikin mahdollisin keinoin todistusaineiston paikkansapitävyyden ja että se teki tämän vaadittua huolellisuutta noudattaen. Ilman toista tarkastuskäyntiä ei olisi ollut mahdollista tutkia esiin tulleita uusia seikkoja, jotka olivat ristiriidassa aiemmin annettujen tietojen kanssa.
- 60 Kantajan puolustautumisoikeuksiin tekemän viittauksen osalta neuvosto katsoo, että komissio ei loukannut niitä. Komissio antoi kantajalle useaan otteeseen tilaisuuden esittää kantansa. Koska kantaja toimitti tietoja myöhässä ja esitti ristiriitaisia ja vaillinaisia tietoja, se ei itse käyttänyt oikeuksiaan tehokkaasti.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 61 Oikeuskäytännöstä seuraa, että yhteisöjen toimielimillä on kaupallisten suojoitimenpiteiden alalla laaja harkintavalta, koska ne taloudelliset, poliittiset ja

oikeudelliset tilanteet, joita toimielinten on arvioitava, ovat monitahoisia (asia 240/84, NTN Toyo Bearing ym. v. neuvosto, tuomio 7.5.1987, Kok. 1987, s. 1809, Kok. Ep. IX, s. 75, 19 kohta; asia T-97/95, Sinochem v. neuvosto, tuomio 29.1.1998, Kok. 1998, s. II-85, 51 kohta; asia T-118/96, Thai Bicycle Industry v. neuvosto, tuomio 17.7.1998, Kok. 1998, s. II-2991, 32 kohta; asia T-340/99, Arne Mathisen v. neuvosto, tuomio 4.7.2002, Kok. 2002, s. II-2905, 53 kohta ja asia T-35/01, Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto, tuomio 28.10.2004, Kok. 2004, s. II-3663, 48 kohta).

62 Tästä seuraa, että yhteisöjen tuomioistuinten tällaisiin toimielinten arviointeihin kohdistaman valvonnan on kohdistuttava vain siihen, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riidanalaisen ratkaisun perustana olleet tosiseikat pitävät asiallisesti paikkansa, ettei näitä tosiseikkoja ole arvioitu ilmeisen virheellisesti tai ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin (edellä 61 kohdassa mainittu asia NTN Toyo Bearing ym. v. neuvosto, tuomion 19 kohta; asia C-16/90, Nölle, tuomio 22.10.1991, Kok. 1991, s. I-5163, 12 kohta; asia T-164/94, Ferchimex v. neuvosto, tuomio 28.9.1995, Kok. 1995, s. II-2681, 67 kohta; edellä 61 kohdassa mainittu asia Thai Bicycle Industry v. neuvosto, tuomion 33 kohta; edellä 61 kohdassa mainittu asia Arne Mathisen v. neuvosto, tuomion 54 kohta ja edellä 61 kohdassa mainittu asia Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto, tuomion 49 kohta).

63 Lisäksi on muistettava, että silloin, kun yhteisöjen toimielimet käyttävät laajaa harkintavaltaa, yhteisön oikeusjärjestykseen luotujen takeiden kunnioittamisella hallinnollisissa menettelyissä on yhä olennaisempi merkitys; tällaisia takeita ovat erityisesti toimivaltaisen toimielimen velvollisuus yksittäistapauksessa tutkia huolellisesti ja puolueettomasti kaikki asiaankuuluvat seikat, hallintoalamaisen oikeus ilmaista kantansa sekä saada riittävät perustelut päätökselle (asia C-269/90, Technische Universität München, tuomio 21.11.1991, Kok. 1991, s. I-5469, Kok. Ep. XI, s. I-485, 14 kohta ja edellä 49 kohdassa mainittu asia Nölle v. neuvosto ja komissio, tuomion 73 kohta).

64 Jos kauppapoliittisten suojatoimenpiteiden ja erityisesti polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden alalla yhteisöjen tuomioistuimet eivät tässä yhteydessä voikaan puuttua yhteisöjen viranomaisille kuuluvaan harkintaan, niiden on kuitenkin

varmistettava, että toimielimet ovat ottaneet huomioon kaikki asiaankuuluvat seikat ja että ne ovat arvioineet asian käsittelyn perustana olevan aineiston riittävän huolellisesti, jotta voitaisiin katsoa, että normaaliarvo on määritetty kohtuullisella tavalla (edellä 62 kohdassa mainittu asia Nölle, tuomion 13 kohta; edellä 62 kohdassa mainittu asia Ferchimex v. neuvosto, tuomion 67 kohta; asia T-48/96, Acme v. neuvosto, tuomio 12.10.1999, Kok. 1999, s. II-3089, 39 kohta ja edellä 49 kohdassa mainittu asia Fresh Marine v. komissio, tuomion 73–82 kohta). Tältä osin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdassa ilmenee selvästi, että kaikkia siinä mainittuja laskennallisen normaaliarvon laskentamenetelmiä on sovellettava siten, että laskenta pysyy kohtuullisena; tämä kohtuullisuuden käsite mainitaan nimenomaisesti kyseisessä 3 kohdassa (asia C-69/89, Nakajima v. neuvosto, tuomio 7.5.1991, Kok. 1991, s. I-2069, Kok. Ep. XI, s. I-161, 35 kohta ja edellä mainittu asia Acme v. neuvosto, tuomion 37 kohta).

- 65 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa lisäksi, että vaikka perusasetusta sovellettaessa komission tehtävänä on tutkimusta suorittavana viranomaisena määrittellä, onko polkumyynnin vastaisen menettelyn kohteena olevaa tuotetta tuotu maahan polkumyynnillä ja aiheuttaako tuotteen luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen yhteisössä vaaraa, ja vaikka tässä yhteydessä kyseisen toimielimen ei siis pidä vierittää sille tältä osin kuuluvaa todistustaakkaa jollekin osapuolista (ks. vastaavasti asia T-121/95, EFMA v. neuvosto, tuomio 17.12.1997, Kok. 1997, s. II-2391, 74 kohta ja edellä 64 kohdassa mainittu asia Acme v. neuvosto, tuomion 40 kohta), perusasetuksessa ei kuitenkaan anneta komissiolle tutkintavaltuuksia, joiden nojalla se voisi velvoittaa kantelun kohteena olevat tuottajat tai viejät osallistumaan tutkimukseen tai antamaan tietoja. Tällaisissa tilanteissa neuvosto ja komissio ovat riippuvaisia siitä, että osapuolet tekevät yhteistyötä vapaaehtoisesti ja toimittavat niille tarvittavat tiedot vahvistetuissa määrärajoissa. Tältä osin näiden osapuolten perusasetuksen 6 artiklan 2 kohdassa mainittuun kyselylomakkeeseen antamat vastaukset ja sitä seuraava saman asetuksen 16 artiklassa säädetty tietojen tarkistaminen, jonka komissio voi myöhemmin suorittaa paikan päällä, ovat olennaisia polkumyynnin vastaisen menettelyn kulun kannalta. Siinä tapauksessa, että yritykset, joita tutkimus koskee, kieltäytyvät yhteistyöstä, riski siitä, että toimielimet ottavat huomioon muita kuin kyselylomakkeen vastaukseksi annettuja tietoja, kuuluu polkumyynnin vastaiseen menettelyyn, ja tällä on tarkoituksena kannustaa näitä yrityksiä lojaaliin ja huolelliseen yhteistyöhön (ks. vastaavasti edellä 64 kohdassa mainittu asia Acme v. neuvosto, tuomion 42–44 kohta ja asia T-210/95, EFMA v. neuvosto, tuomio 28.10.1999, Kok. 1999, s. II-3291, 71 kohta).

- 66 Lisäksi yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että polkumyynnin perusasetuksen N:o 384/96 säännöksiä, jotka liittyvät osapuolten, joita asia koskee, antamiin tietoihin, tulkittaessa on otettava huomioon etenkin puolustautumisoi-
keuksien kunnioittamista koskevat vaatimukset. Nämä vaatimukset eivät nimittäin
liity pelkästään menettelyihin, jotka voivat päättyä sanktioiden asettamiseen, vaan
myös sellaisiin tutkimusmenettelyihin, jotka edeltävät sellaisten polkumyynniasetus-
ten antamista, jotka voivat vaikuttaa asianomaisiin yrityksiin suoraan ja erikseen
sekä aiheuttaa niille haitallisia vaikutuksia (asia C-49/88, Al-Jubail Fertilizer v.
neuvosto, tuomio 27.6.1991, Kok. 1991, s. I-3187, 15 kohta).
- 67 Lopuksi oikeuskäytännöstä ilmenee, että vaikka polkumyynnin vastaisen menettelyn
polkumyynnin perusasetuksessa N:o 384/96 säädetyissä määräaajoissa tapahtuvan kulun
varmistamiseksi on perusteltua vahvistaa määräaikoja, joiden kuluessa yritysten,
joita tämä menettely koskee, on lähetettävä vastaukset ja tiedot toimielimille,
toimielimillä on erittäin laaja harkintavalta sen osalta, ottavatko ne huomioon niille
vahvistetun määräajan päätyttyä lähetettyjä vastauksia ja tietoja. Sitä, että
kyselylomakkeisiin määräajan päätyttyä toimitetut vastaukset otetaan huomioon, ei
voida pitää sääntöjen vastaisena siltä osin kuin sillä ei vaaranneta muiden
asianomaisten menettelyllisiä oikeuksia ja siltä osin kuin siitä ei seuraa, että
menettely pitkittyy aiheuttomasti (edellä 49 kohdassa mainittu asia Euroalliances ym.
v. komissio, tuomion 81 kohta).
- 68 Tässä yhteydessä on tutkittava, onko neuvosto, kuten kantaja väittää, laiminlyönyt
huolellista tutkintaa koskevan velvollisuutensa ja velvollisuutensa määrittää
normaaliarvo kohtuullisella tavalla.
- 69 Perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdassa on kaksi vaihtoehtoista laskutapaa tuotteen
laskennallisen normaaliarvon määrittämiseksi. Esillä olevan asian kannalta merki-
tyksellisen ensimmäisen tavan mukaan normaaliarvo lasketaan tuotantokustannus-
ten perusteella lisättynä kohtuullisella määrällä myynti-, hallinto- ja muita
kustannuksia sekä voittoa.

- 70 Esillä olevassa asiassa on kyse siitä, katsoivatko komissio ja neuvosto perustellusti, kun otetaan huomioon niillä käytettävissä olleet tiedot, että parakresolin sivutuotteiden tuotantokustannuksia ei ole vähennettävä parakresolin tuotantokustannuksista, koska ne oli kohdistettu suoraan mainittuihin sivutuotteisiin.

Kantajan polkumyyntiä koskevaan kyselylomakkeeseen antama 8.11.2002 päivätty vastaus ja kantajan 18.11.2002 päivätty faksi

- 71 Esillä olevassa asiassa kantaja ilmoitti komissiolle ennen tarkastuskäyntiä, että parakresolin tuotannossa syntyy kahta sivutuotetta, fenolilyhdistettä ja alumiinisulfiittia – itse asiassa natriumsulfiittia, kuten kantaja korjasi tarkastuskäynnin yhteydessä – ja että näillä oli omat taloudelliset markkinat. Kantaja ilmoitti komissiolle myös, että näiden kahden sivutuotteen tuotantokustannukset olivat tutkimusajanjaksolla [luottamuksellinen] CNY. Nämä tiedot olivat kantajan polkumyyntiä koskevaan kyselylomakkeeseen 8.11.2002 päivätyn vastauksen osissa E–G ja erityisesti jälkimmäisen rahamäärän osalta taulukoissa ECCOP (F-4,6) ja DMCOP (F-4,7), jotka oli liitetty mainitun kyselylomakkeen F-4 osan, jonka otsikko oli ”Tuotantokustannukset”, 6 ja 7 kohtaan sekä kantajan 18.11.2002 päivättyssä faksissa, jolla korjattiin tätä vastausta erityisesti sivutuotteiden kustannusten huomioon ottamisen osalta.
- 72 Etenkin 18.11.2002 päivättyllä faksilla oli tarkoitus yhtäältä täydentää 8.11.2002 päivättyssä vastauksessa tyhjäksi jätettyjä tiettyjä kohtia polkumyyntiä koskevan kyselylomakkeen F-4 osan, jonka otsikko oli ”Tuotantokustannukset”, 1 kohdassa olevassa kustannustaulukossa (jäljempänä F-4.1 taulukko) ja toisaalta ilmoittaa komissiolle, että vastedes kyseisessä taulukossa ilmoitetut rahamäärät pitivät sisällään sivutuotteiden tuotantokustannusten vähennyksen. Täten vaikka parakresolin kokonaistuotantokustannukset tutkimusajanjaksolla olivat F-4.1 taulukossa, sellaisena kuin se oli 8.11.2002, ilmoitettujen tietojen jälkeen [luottamuksellinen]

CNY, näitä kokonaiskustannuksia oli siinä taulukon toisinnossa, joka lähetettiin komissiolle 18.11.2002, laskettu [luottamuksellinen] CNY:n suuruiseen rahamäärään.

- 73 Edellä esitetystä seuraa, että kantaja pyysi 18.11.2002 päivätyllä faksilla, että parakresolin tuotantokustannukset tutkimusajanjaksolla määriteltäisiin [luottamuksellinen] CNY:ksi eikä [luottamuksellinen] CNY:ksi eli kyseessä olisi [luottamuksellinen] CNY:n suuruinen vähennys, joka kantajan mukaan vastaa sivutuotteiden tuotantokustannuksia tutkimusajanjaksolla.
- 74 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa lisäksi, että kuten [luottamuksellinen] CNY:n suuruinen rahamäärä, myös [luottamuksellinen] CNY:n suuruinen rahamäärä oli jo 8.11.2002 päivätyssä vastauksessa. Tämä jälkimmäinen rahamäärä oli täten kustannukset yhteenvetona esittävän taulukon, joka oli sen polkumyyntiä koskevan kyselylomakkeen, joka lähetettiin komissiolle 8.11.2002, F-4 osan 2 kohdan sarakkeessa ”Tutkimusajanjakso/Kokonaistuotantokustannukset” (IP/Total Production Cost) (jäljempänä F-4.2 taulukko).
- 75 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa kuitenkin, että sekä väliaikainen asetus että välivaiheen ilmoitus perustuvat yksinomaan tiedoille, jotka oli esitetty F-4.1 taulukossa, sellaisena kuin se oli 8.11.2002, eikä niissä viitata 18.11.2002 päivättyyn faksiin ja siinä oleviin korjauksiin tai edes mainita, että niitä ei oteta huomioon.
- 76 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että tämän 18.11.2002 päivättyyn faksiin kohdistuvan viittauksen puuttuminen väliaikaisesta asetuksesta ja välivaiheen ilmoituksesta selittyy komission tulkinnalla tästä faksista ja näkemyksestä, jonka tämä toimielin omaksui 25.11. ja 26.11.2002 tehtyjen tarkastuskäyntien yhteydessä.

Komission tulkinta 18.11.2002 päiväystä faksista

- 77 Neuvoston ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen jättämistä kirjelmistä sekä sen istunnossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kysymyksiin antamista vastauksista käy ilmi, että komissio katsoi 18.11.2002 päivätyn faksin luettuaan, että kantaja kohdisti sivutuotteidensa tuotantokustannukset suoraan mainittuihin sivutuotteisiin kustannuslaskentamenetelmällä, jota kutsutaan ”tuottomenetelmäksi”.
- 78 Neuvoston mukaan tässä menetelmässä tuotantokustannukset kohdistetaan tuoton perusteella suoraan tuotantoprosessista saataviin eri tuotteisiin. Tämän menetelmän käytöstä on seurauksena se, että tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantokustannukset eivät sisällä sivutuotteiden tuotantokustannuksia. Tämä menetelmä erottuu neuvoston mukaan toisesta menetelmästä, jota kutsutaan ”markkina-arvomenetelmäksi” ja joka perustuu sivutuotteiden markkina-arvoon tai myyntihintaan. Tässä menetelmässä mainittujen sivutuotteiden kustannuksia ei kohdisteta suoraan, vaan nämä kustannukset vähennetään tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantokustannuksista.
- 79 Syy siihen, miksi komissio katsoi aluksi ja 18.11.2002 päivätyn faksin luettuaan, että kantaja käytti tuottomenetelmää, on se, että kahdessa huomautuksessa, jotka kantaja oli sisällyttänyt kyseisen faksin sivun alareunaan ja joissa se selitti syitä polkumyynnin vastaiseen kyselylomakkeeseen antamiensa vastausten korjaamiseen, kantaja ilmaisi asian pitäen silmällä sivutuotteidensa tuotantokustannuksia eikä markkina-arvoa tai myyntihintaa.

Tarkastuskäynti ja väliaikainen asetus

- 80 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että osapuolet eivät ole yksimielisiä tarkastuskäynnin yhteydessä sivutuotteista käytyjen keskustelujen sisällöstä. Näin

ollen kun kantaja väittää, että tämän vierailun yhteydessä se toisti selvästi vähentämistä koskevan pyyntönsä, jonka se oli esittänyt kirjallisesti jo 18.11.2002, ja että se oli vakuuttunut siitä, että komissio oli ymmärtänyt tämän pyynnön, neuvosto väittää puolestaan, että kantaja vakuutti komissiolle, että sivutuotteiden tuotantokustannukset oli kohdistettu suoraan sivutuotteisiin, minkä johdosta komission oli mahdollista katsoa, ettei niitä ollut tarpeen vähentää.

- 81 Sen osalta, miten tämä väärinkäsitys olisi voitu tai pitänyt välttää, on muistutettava, että vaikka silloin, kun komissio käsitteli tarkastuskäynnillä sivutuotekysymystä, sillä oli välttämättä mielessä sen oma tulkinta, joka koski 18.11.2002 päivättyä faksia ja joka perustui tämän faksin sivun alareunassa olevien huomautusten sanamuotoon sekä jolla suljettiin pois vähennyksen mahdollisuus, tämä toimitus ei voinut kuitenkaan jättää huomiotta tähän faksiin sisältyneitä lukuja koskevia korjauksia, joilla oikaistiin 8.11.2002 annettua vastausta. Tästä seuraa, että komission piti tai olisi pitänyt olla tietoinen siitä ristiriidasta, joka oli sen 18.11.2002 päivättyä faksia koskevan ensimmäisen tulkinnan, johon viitattiin edellä 77 kohdassa, ja sen lukuina esitetyn parakresolin tuotantokustannusten vähentämispyynnön välillä, joka ilmaistiin kyseisessä faksissa ja johon viitattiin edellä 73 kohdassa.
- 82 On kuitenkin todettava, että komissio ei pyrkinyt selvittämään mainittua ristiriitaa.
- 83 Neuvoston kirjelmistä käy näet ilmi, että komissio esitti yhden tarkentavan kysymyksen kantajalle, nimittäin sen, kohdistiko kantaja parakresolin tuotantoon liittyvät kustannukset suoraan tuotannon yhteydessä saadun tuoton perusteella. Kantaja vastasi myöntävästi. Tämä vastaus vahvisti sitä komission näkemystä, jonka mukaan sivutuotteiden kustannuksia ei pitänyt vähentää. Näin ollen komissio katsoi tarpeettomaksi tutkia enempää sivutuotteiden kustannuksia. Kantajan kirjelmässä vedotaan myös siihen, ettei komissio ollut enää kiinnostunut sivutuotekysymyksestä sen jälkeen, kun kantaja oli vastannut komission tätä asiaa koskevaan kysymykseen.

Komission 3.12.2002 laatima tarkastuskäynnin yhteenveto, jonka neuvosto toimitti vastauksena ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämään kirjalliseen kysymykseen, sekä istunnossa annetut lausunnot tukevat myös tätä kuvausta keskusteluista, joita osapuolten välillä käytiin sivutuotteiden osalta tarkastuskäynnin aikana.

84 Edellä esitetystä seuraa, että sen jälkeen kun kantaja oli vastannut sivutuotteiden huomioon ottamista koskevaan kysymykseen, komissio ei ilmoittanut sille, mitä seurauksia tästä vastauksesta oli, eli että sivutuotteiden kustannuksia ei vähennetä, ja näin siis vaikka nämä seuraukset olivat ristiriidassa niiden 18.11.2002 päivätyssä faksissa olevien lukujen kanssa, joilla oli tarkoitus vahvistaa parakresolin tuotanto-kustannukset [luottamuksellinen] CNY:ksi eikä [luottamuksellinen] CNY:ksi – eli kyse oli [luottamuksellinen] CNY:n suuruisesta vähennyksestä, joka kantajan mukaan vastasi sivutuotteiden tuotantokustannuksia – ja jotka pitivät näin asiallisesti sisällään pyynnön sivutuotteiden kustannusten vähentämisestä.

85 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että koska komissio ei mitenkään tuonut ilmi tätä hankalaa kysymystä, kantaja ei voinut siinä vaiheessa tutkimusta tietää komission päätelleen, ettei sivutuotteiden kustannuksia ollut tarpeen vähentää. Ainoastaan komissio näet saattoi tietää siitä ristiriidasta – ja siis tuoda sen esiin – joka oli 18.11.2002 päivätyssä faksissa lukuna esitettyjen pyyntöjen ja sen käsittelyn välillä, jota komissio aikoi sivutuotteiden kustannuksiin soveltaa. Komission vaikeneminen tarkastuskäynnin yhteydessä antoi tässä yhteydessä kantajan ymmärtää, että sen vähentämistä koskeva pyyntö oli ymmärretty eikä se aiheuttanut ongelmia.

86 Istunnossa neuvosto ja komissio väittivät kuitenkin, että syy siihen, miksi komissio ei väliaikaisessa asetuksessa vähentänyt sivutuotteiden kustannuksia, oli se, että kantaja ei ollut esittänyt polkumyyntiä koskevaan kyselylomakkeeseen antamassaan vastauksessa riittävästi seikkoja tällaisen vähennyksen perustelemiseksi. Toimielin-

ten tehtävänä ei ole asettua osapuolten asemaan polkumyyntiä koskevaan kyselylomakkeeseen annettavien vastausten osalta eikä ulottaa tutkimusta joka suuntaan. Neuvosto ja komissio väittivät myös, että komissio toimi tarkastuskäynnin yhteydessä perustellusti, kun otetaan huomioon sen käytettävissä ollut lyhyt aika, kun se vain merkitsi kantajan vastaukset muistiin, eikä sen tarvinnut reagoida näihin vastauksiin.

- 87 On totta, kuten edellä 65 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee, että komission tehtävänä ei ole hankkia niiden osapuolten sijaan, joita asia koskee, tietoja, joita kyseisten osapuolten on toimitettava sille polkumyynnin tutkimuksen yhteydessä. Erityisesti vaikka komission on tutkittava asianomaisten osapuolten toimittamien tietojen, joihin komission päätelmät perustuvat, paikkansapitävyys niin hyvin kuin mahdollista (ks. perusasetuksen 6 artiklan 8 kohta), tämä velvollisuus edellyttää, että nämä osapuolet toimivat komission kanssa yhteistyössä perusasetuksen 18 artiklassa tarkoitetulla tavalla. Siten kyseisessä 18 artiklassa säädetään, että jos osapuoli, jota asia koskee, kieltäytyy antamasta tarvittavia tietoja tai ei toimita niitä perusasetuksessa säädettyssä määräajassa tai merkittäväällä tavalla vaikeuttaa tutkimuksia, alustavat tai lopulliset päätelmät, riippumatta siitä, ovatko ne myönteisiä vai kielteisiä, voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella. Samoin toimitaan, jos todetaan, että kyseinen osapuoli on toimittanut vääriä tai harhaanjohtavia tietoja.
- 88 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomauttaa kuitenkin ensinnäkin, että on selvää, ettei kantaja ole polkumyynnin vastaisen menettelyn missään vaiheessa syyllistynyt yhteistyön puutteeseen perusasetuksen 18 artiklassa tarkoitetulla tavalla.
- 89 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo tämän jälkeen, että etenkin siinä neuvoston ja komission väitteessä, jonka mukaan se, että komissio ei vähentänyt väliaikaisessa asetuksessa sivutuotteiden kustannuksia, johtui siitä, että kantaja ei polkumyyntiä koskevaan kyselylomakkeeseen antamassaan vastauksessa tai tarkastuskäynnin yhteydessä esittänyt riittävästi seikkoja tällaisen vähennyksen perustelemiseksi, ei oteta huomioon tosiseikkojen osalta todella vallinnutta tilannetta.

- 90 Se, että komissio ei vähentänyt sivutuotteiden kustannuksia, ei nimittäin johtunut siitä, että kantaja ei olisi esittänyt riittävästi perusteita, vaan siitä, että komissio ymmärsi kantajan toimittamista tiedoista ja vastauksista, että tämä ei halunnut tätä vähennyistä. Kuten edellä 83 kohdassa todettiin, komissio katsoi saaneensa tarkastuskäynnin yhteydessä ”vahvistuksen” sille käsitykselleen, jonka se oli saanut ensisijaisesti 18.11.2002 päiväystä faksista ja jonka mukaan sivutuotteiden kustannuksia ei pitänyt vähentää.
- 91 Jos neuvoston ja komission puolustama kanta, joka perustuu siihen väitteeseen, että vähentämistä koskevan pyynnön tueksi esitettyjen todisteiden riittämättömyys oikeutti pidättäytymään tämän vähennyksen tekemisestä, pitäisi paikkansa, komission olisi pitänyt heti tarkastuskäynnin aluksi ilmoittaa kantajalle, että kyseistä vähentämistä koskevaa pyyntöä, jollaiseksi se oli mielletty, ei sellaisenaan ollut riittävästi perusteltu, jotta se olisi voitu ottaa huomioon asianmukaisesti. Myöskin vaikka komissio olisi tarkastuskäynnin yhteydessä jättänyt varoittamatta kantajaa tästä perusteiden riittämättömyydestä, sen olisi edes yksityiskohtaisten tietojen antamista koskevan velvollisuutensa ja perusteluvollisuutensa, joista säädetään nimenomaisesti perusasetuksen 20 artiklan 1 kohdassa ja 14 artiklan 2 kohdassa ja joista muistutettiin edellä 63 ja 66 kohdassa mainituissa oikeuskäytännöissä, perusteella pitänyt ilmoittaa välivaiheen ilmoituksessa ja väliaikaisessa asetuksessa, että sivutuotteiden kustannusten vähentämistä koskeva pyyntö oli hylätty riittävien todisteiden puuttumisen johdosta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kuitenkin toteaa, ettei välivaiheen ilmoituksessa eikä väliaikaisessa asetuksessa kummasakaan mainita mitään sivutuotteiden kustannusten vähentämiskysymyksestä.
- 92 Siitä, miten komissio ymmärsi 18.11.2002 päivätyyn faksin, ja siitä, että tämä toimitus ei ilmoittanut kantajalle ristiriidasta, joka oli sen käsittelyn, jota komissio aikoi soveltaa sivutuotteiden kustannuksiin, ja kyseisessä faksissa olevien rahamäärien välillä, oli seurauksena se, että komissio ei tarkastuskäynnin yhteydessä tehnyt aloitetta sellaisten tarkistusten suorittamiseksi, jotka olisivat kuitenkin olleet välttämättömiä, jos osapuolet olisivat keskustelleet edellä mainitun ristiriidan esiintuomisen johdosta niin, että väärinkäsitys olisi selvinnyt ja komissio olisi todennut, että kantaja pyysi sivutuotteidensa kustannusten vähentämistä.

- 93 Tältä osin ei voida hyväksyä niitä istunnossa esiin tuotuja väitteitä, joiden mukaan tarkastuskäynnille varattu rajallinen aika ja tarkistettavien tietojen määrä huomioon ottaen komissiolla ei tämän vierailun yhteydessä ollut muita velvollisuuksia kuin tehdä muistiinpanoja kantajan vastauksista myöhemmin suoritettavaa analyysia varten.
- 94 Vaikka näet onkin totta, että komission tehtävänä ei polkumyynnitutkimuksen yhteydessä eikä etenäkään tarkastuskäynnin yhteydessä ole asettaa niiden osapuolten asemaan, joiden on toimittava lojaalisti ja tehokkaasti yhteistyössä komission kanssa toimittamalla sille tarvittavat ja täsmälliset tiedot, on kuitenkin niin, että esillä olevan asian erityisissä olosuhteissa komissio ei voinut huolellista tutkintaa koskevaa velvollisuuttaan laiminlyömättä jättää ilmoittamatta kantajalle siitä ristiriidasta, jonka se oli todennut tai joka sen olisi pitänyt todeta yhtäältä 18.11.2002 päivätyssä faksissa olevien lukujen ja toisaalta sen seikan välillä, että se ymmärsi kantajan vastauksen siten, ettei kantaja pyytänyt sivutuotteiden kustannusten vähentämistä.
- 95 Lisäksi siltä osin kuin edellä mainituissa väitteissä annetaan ymmärtää, että komissiolla oli tarve analysoida kantajan vastauksia myöhemmin muodostaakseen lopullisen sivutuotteiden kustannuksille varattavaa käsittelyä koskevan kantansa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien huomauttaa, että tämä on ristiriidassa sen kanssa, että komissio katsoi tarkastuskäynnin yhteydessä saaneensa vahvistuksen mainittuihin kustannuksiin sovellettavaa käsittelyä koskevalle kannalleen ja että se katsoi näin ollen olevan tarpeetonta tutkia kyseistä asiaa.
- 96 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että kun otetaan huomioon tämän erityistapauksen erityiset olosuhteet, komissio teki ilmeisen virheen 18.11.2002 päivätyyn faksin sisältöä koskevassa arvioinnissaan ja se rikkoi velvollisuuttaan, josta muistutetaan edellä 64 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä, ottaa huomioon kaikki asiaan kuuluvat seikat ja arvioida asian käsittelyn perustana oleva aineisto riittävän

huolellisesti, jotta voitaisiin katsoa, että normaaliarvo on määritetty kohtuullisella tavalla.

- 97 On siis tutkittava, ovatko nämä väliaikaisen asetuksen antamisen vaiheessa tapahtuneet lainvastaisuudet aiheuttaneet riidanalaisen asetuksen lainvastaisuuden. Se seikka, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen ja rikkonut huolellista tutkintaa koskevaa velvollisuuttaan polkumyynnin vastaisen menettelyn alkuvaiheessa ei nimittäin välttämättä tarkoita, että neuvoston antama lopullinen asetus on lainvastainen.

Riidanalainen asetus

- 98 Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 12 perustelukappaleessa neuvosto, joka toistaa tarkalleen muotoilun, jonka komissio esitti ehdotuksessaan lopulliseksi asetukseksi, käsitteli kysymystä sivutuotteista seuraavasti:

”[Kantaja] väitti, että kahden muun tuotteen tuotantokustannukset olisi vähennettävä kokonaistuotantokustannuksista, koska ne tuotetaan samassa tuotantoprosessissa ja myydään erikseen. [Kantaja] ei pystynyt esittämään asiakirjanäyttöä väitteestään. Paikalla kerätyistä asiakirjoista kylläkin ilmeni, että suorat kustannukset oli jo kohdistettu eri tuotteisiin, mikä oli alkuperäisten kyselyyn annettujen vastausten mukaista. Näin ollen väite oli hylättävä.”

- 99 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että komissio ja neuvosto käsitelivät ehdotuksessa lopulliseksi asetukseksi ja riidanalaisessa asetuksessa sivutuotteiden kustannuksia samalla tavalla kuin väliaikaisen asetuksen antamisen vaiheessa.

- 100 Näin ollen komissio ja neuvosto pitäytyivät [luottamuksellinen] CNY:n suuruudessa rahamäärässä, joka katsottiin väliaikaisen asetuksen antamisen vaiheessa parakresolin valmistuskustannukseksi, sekä valinnassa olla vähentämättä niiden sivutuotteiden kustannuksia, joiden olemassaoloa ja myyntiä neuvosto ja komissio eivät kiistä, kuten ne vahvistivat vastauksessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen istunnossa esittämään kysymykseen, mikä merkittiin suullisen käsittelyn pöytäkirjaan.
- 101 On siis tutkittava, johtuiko valinta olla vähentämättä sivutuotteiden kustannuksia, kun se toistettiin siinä vaiheessa, kun annettiin ehdotus lopulliseksi asetukseksi, ja etenkin siinä vaiheessa, kun annettiin riidanalainen asetukset, sen velvollisuuden rikkomisesta, jonka mukaan kaikki asiaankuuluvat seikat on otettava huomioon ja asian käsittelyn perustana oleva aineisto on arvioitava riittävän huolellisesti, jotta voitaisiin katsoa, että normaaliarvo on määritetty edellä 64 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetulla kohtuullisella tavalla.
- 102 Neuvosto vetoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa pääosin neljään argumenttiin perustellakseen sen, että riidanalaisessa asetuksessa toistettiin väliaikaisen asetuksen antamisen vaiheessa omaksuttu ratkaisu.
- 103 Neuvoston ensimmäisen argumentin mukaan kantajan polkumyyntiä koskevaan kyselylomakkeeseen antama vastaus oli vaillinaisen.
- 104 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomauttaa kuitenkin, että tämä argumentti koskee väliaikaisen asetuksen antamista edeltäneitä tosiseikkoja ja että se oli siten olemassa ennen mainittua asetusta. Pitipä kyseinen argumentti paikkansa tai ei, se ei estänyt sitä, että komissio myönsi välttämättä – implisiittisesti – että sivutuotteet olivat olemassa ja niitä myytiin, eikä sitä, että komissio varasi mainitun

väliaikaisen asetuksen antamisen vaiheessa niiden kustannuksille erityisen käsittelyn, jonka mukaan kyseisiä kustannuksia ei vähennetty siitä syystä, että nämä kustannukset oli kohdistettu suoraan sivutuotteisiin. Tämä argumentti ei siis valaise syitä, miksi komissio ja neuvosto toistivat ehdotuksessa lopulliseksi asetukseksi ja riidanalaisessa asetuksessa ratkaisun, johon päädyttiin väliaikaisen asetuksen antamisen vaiheessa tapahtuneen ilmeisen arviointivirheen ja huolellisuusvelvollisuuden rikkomisen perusteella.

- 105 Neuvoston toisen argumentin mukaan kantaja ei tarkastuskäynnin aikana selittänyt uudestaan sivutuotteita koskevaa ongelmaa eikä näyttänyt sivutuotteiden laskuja.
- 106 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, ettei tätä toistakaan argumenttia voida hyväksyä, koska myös tässä on kyse väliaikaista asetusta edeltäneistä tosiseikoista ja argumentti oli siis olemassa ennen mainittua asetusta. Se väitetty seikka, että kantaja ei olisi uudestaan selittänyt ongelmaa tarkastuskäynnin aikana eikä näyttänyt sivutuotteiden myyntilaskuja, minkä kantaja nimenomaisesti kiistää, ei, jos sen oletetaan olevan totta, estänyt komissiota myöntämästä myös tässä kohtaa, että sivutuotteet olivat olemassa ja niitä myytiin väliaikaisen asetuksen antamisen vaiheessa, eikä kyseinen seikka selitä mitenkään sitä, miksi tässä vaiheessa sivutuotteiden kustannuksille varattu käsittely toistettiin riidanalaisessa asetuksessa.
- 107 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa ylimääräisenä huomautuksena, että vaikka oletettaisiin, että kantaja ei esittänyt lisäseikkoja tarkastuskäyntivaiheessa, kuten neuvosto väittää, tämä johtui ainoastaan siitä, että komission asenne kyseisen vierailun yhteydessä antoi kantajan ymmärtää, että sen vähentämistä koskeva pyyntö oli ymmärretty eikä se aiheuttanut ongelmia (ks. edellä 85 kohta). Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, eivätkä osapuolet kiistäneet tätä näkemystä istunnossa, että jos komissio olisi tuonut esiin sen ristiriidan, joka oli 18.11.2002 päivätyssä faksissa olevien lukujen ja sen välillä, miten komissio ymmärsi kantajan vastaukset, osapuolet olisivat keskustelleet asiasta ja sivutuotteita koskeva kysymys olisi selvinnyt.

- 108 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin täsmentää, että näiden huomautusten tarkoituksena ei ole osoittaa, että komission olisi pitänyt suorittaa joka suuntaan ulottuva tutkimus. Kyse on ainoastaan sellaisten päätelmien tekemisestä, jotka koskevat velvollisuuksia, joista muistutettiin edellä 63 ja 64 kohdassa ja joita on toimielimellä, jolla on – kuten esillä olevassa asiassa – paljon harkintavaltaa, tutkia huolellisesti ja puolueettomasti kaikki asiaankuuluvat seikat ja arvioida asian käsittelyn perustana oleva aineisto riittävän huolellisesti, jotta voitaisiin katsoa, että normaaliarvo on määritetty kohtuullisella tavalla. Näistä velvollisuuksista on seurauksena – sillä varauksella, että kyse ei ole perusasetuksen 18 artiklassa tarkoitettusta yhteistyön puutteesta, mistä ei ole kyse esillä olevassa asiassa – se, että toimielinten on, silloin kun ne eivät voi kohtuullisesti katsoa omaavansa riittävästi tietoa kysymyksestä, jolla on kuitenkin suoraan merkitystä normaaliarvon määrittämisessä, ilmoitettava selvästi asiasta sille taloudelliselle toimijalle, jota asia koskee. Tämä velvollisuus kulkee käsi kädessä sen perusasetuksen 6 artiklan 8 kohdassa olevan velvollisuuden kanssa, jonka mukaan asianomaisten osapuolten toimittamien tietojen, joihin toimielinten päätelmät perustuvat, paikkansapitävyys on tutkittava niin hyvin kuin mahdollista.
- 109 Neuvoston kolmas argumentti jakaantuu kahteen osaan. Kantajan toimittamat tiedot olivat yhtäältä ristiriidassa niiden tietojen kanssa, mitä aiemmin oli esitetty, ja toisaalta kyseiset tiedot lähetettiin myöhässä tai kielellä, joka ei ollut ymmärrettävissä.
- 110 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo väitetyn ristiriidan osalta, että väitettä ei voida hyväksyä seuraavista syistä.
- 111 Ensinnäkin neuvosto vetoaa tähän väitteeseen ainoastaan arvostellakseen kantajan esittämää näyttöä. Kyseinen toimielin ei voi vedota tähän väitteeseen sen ratkaisun perustelemiseksi, jonka se lopulta valitsi sivutuotteiden käsittelyyn. Väliaikaisen asetuksen antamisen vaiheessa ilmeisen arviointivirheen ja aineiston huolellisen tutkinnan laiminlyönnin perusteella omaksuttua ratkaisua ei voida toistaa lopullisen asetuksen antamisen vaiheessa sillä perusteella, että kantajan myöhemmin esittämät seikat sisälsivät ristiriitaisuuksia. Tällaisella argumentilla ei voida perustella

neuvoston lopulta valitsemaa käsittelyä yhtään sen enempää kuin mitä kahdella ensimmäisellä argumentilla, joita tarkasteltiin edellä.

- 112 On lisäksi todettava ylimääräisenä huomautuksena, että joitakin neuvoston väittämiä ristiriitaisuuksia, joihin se vetosi vastineessaan, ei ole näytetty toteen.
- 113 Näin ollen se, että kantaja ilmoitti, että ”sivutuotteiden tuotantokustannuksia ei ole erotettu parakresolin tuotantokustannuksista” ja pyysi, että ”sivutuotteiden tuotannosta syntyvät erityiset kustannukset vähennettäisiin parakresolin tuotantokustannuksista”, tai se seikka, että kantaja oli epäröinyt tuottomenetelmän ja markkina-arvomenetelmän välillä, eivät ole todellisia ristiriitaisuuksia kantajan perättäisissä esityksissä. Siltä osin kuin ristiriita on olemassa, se on tosiasiallisesti kantajan pyyntöjen ja komission näistä pyynnöistä väliaikaisen asetuksen antamisen vaiheessa saaman käsityksen välillä. Ristiriita vaikuttaa syntyvän myös siitä, että komissio ja neuvosto pitäytyvät rajoittavasti niihin edellä 77 ja 78 kohdassa mainittuihin menetelmätyyppeihin, joilla sivutuotteiden kustannukset otetaan huomioon. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomauttaa kuitenkin, että perusasetuksen 2 artiklan 5 kohdassa ei säädetä – sillä varauksella, että asianomaisen maan yleisesti hyväksytyjä kirjanpitoperiaatteita noudatetaan – erityisiä rajoituksia niiden menetelmien osalta, joita voidaan käyttää kustannusten arviointiin ja käsittelyyn kirjanpidossa.
- 114 Sillä neuvoston väitteellä, jonka mukaan kantajan toimittamat tiedot saapuivat myöhässä eikä niitä voitu tarkistaa, johtuipa tämä sitten määräajoista tai kielellisistä syistä, ei myöskään voida perustella sitä, että riidanalaisen asetuksen antamisen vaiheessa toistettiin alkuperäinen ratkaisu, joka perustui ilmeiseen arviointivirheeseen ja asiakirja-aineiston huolellisen tutkinnan laiminlyöntiin.
- 115 Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että tämä väite ei ole perusteltu.

- 116 Ensinnäkin sen osalta, että kantajan sivutuotteista 18.11.2002 antamat tiedot saapuivat myöhässä, mihin komissio vetosi 25.8.2003 päivätyssä faksissaan, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin nimittäin huomauttaa, että istunnossa neuvosto luopui vetoamasta tähän seikkaan.
- 117 Komission kanta ehdotuksessaan lopulliseksi asetukseksi ja neuvoston kanta riidanalaisessa asetuksessa perustuivat kuitenkin juuri tähän väitteeseen tietojen saapumisesta myöhässä.
- 118 On yhtäältä selvää, että 18.11.2002 päivätty faksi, joka siis tosin lähetettiin ainoastaan joitakin päiviä sen määräajan päätyttyä, joka oli vahvistettu vastauksen jättämiselle polkumyyntiä koskevaan kyselylomakkeeseen, saapui kuitenkin komissiolle seitsemän päivää ennen tarkastuskäyntiä. Toisaalta tällä faksilla vastattiin komission 15.11.2002 päivättyyn faksiin, jolla kantajaa pyydettiin nimenomaisesti ilmoittamaan kaikista niistä virheistä, jotka paljastuisivat tarkastuskäynnin valmistelun yhteydessä. Lisäksi on selvää, että komissio otti 18.11.2002 päivätyn faksin huomioon ajallaan. Näin tehdessään komissio sitä paitsi käytti vain mahdollisuutta, joka tuodaan esiin edellä 67 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä, ottaa huomioon sellaiset tiedot, jotka saapuvat sille vahvistettujen määräaikojen päätyttyä. Komissio ei näin ollen voinut kohtuudella väittää perustellakseen kieltäytymistään tutkia sivutuotteita koskeva kysymys uudestaan – kuten se kuitenkin teki 25.8.2003 päivätyssä faksissaan – että 18.11.2002 päivätty faksi oli saapunut myöhässä.
- 119 Toiseksi sen seikan osalta, johon komissio vetosi 25.8.2003 päivätyssä faksissaan ja jonka mukaan sivutuotteiden myyntiarvon vähentämistä koskeva pyyntö tuli myöhässä ja se esitettiin vasta 22.4.2003 eli väliaikaisen asetuksen antamisen jälkeen, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että vaikka kantaja olisikin voinut ilmaista itseään tarkemmin polkumyyntiä koskevaan kyselylomakkeeseen antamissaan vastauksissa, sivutuotteiden kustannusten vähentämistä koskeva pyyntö kuitenkin ilmeni selvästi 18.11.2002 päivätyssä faksista, jossa pyydettiin, kuten edellä 73 kohdassa mainittiin, että parakresolin tuotantokustannukset tutkimusajanjaksolla

määriteltäisiin [luottamuksellinen] CNY:ksi eikä [luottamuksellinen] CNY:ksi eli kyseessä olisi [luottamuksellinen] CNY:n suuruinen vähennys, joka kantajan mukaan vastaa sivutuotteiden tuotantokustannuksia tutkimusajanjaksolla. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien katsoo siis, että esillä olevan asian erityisissä olosuhteissa komissio ja neuvosto eivät voi moittia kantajaa lisätietojen lähettämisestä, koska kantajalle ilmoitettiin vasta väliaikaisen asetuksen antamisen vaiheessa, että komissio ei ollut ymmärtänyt kyseistä vähentämistä koskevaa pyyntöä. Tästä seuraa, että kantaja sai toimittaa tällaisia tietoja kyseisen asetuksen antamisen jälkeen sivutuotteiden kustannusten vähentämistä koskevan pyyntönsä tueksi, erityisesti 22.4.2003 päivätyssä kirjeessään, jonka jälkeen komission velvollisuutena oli suorittaa huolellinen uusintatutkimus ja siihen tarpeen vaatiessa liittyvät lisätarkastukset. Vastakkaisen kannan omaksuminen esillä olevan asian erityisissä olosuhteissa merkitsisi sitä, että väliaikaisen asetuksen antamisen jälkeen käydyllä polkumyynnin vastaisella menettelyllä ei olisi merkitystä eikä tehokasta vaikutusta.

- 120 Se neuvoston perustelu, jonka mukaan tietyt asiakirjat – lähinnä kantajan 23.7. ja 25.7.2003 lähettämät kirjanpitoasiakirjat – toimitettiin ainoastaan kiinaksi, on myös hylättävä seuraavista syistä. Siitä kysymyksestä, kenen velvollisuutena oli mahdollisesti käännettävä mainitut asiakirjat, erilläänkään tämä peruste ei poista sitä seikkaa, että esillä olevan asian erityisolosuhteissa komission velvollisuutena oli tutkivana viranomaisena, kun otetaan huomioon kantajan väliaikaisesta asetuksesta 22.4.2003 esittämät huomautukset, aloittaa viipymättä kattava ja huolellinen uusintatutkimus siitä kannasta, joka tässä asetuksessa oli sivutuotteiden osalta omaksuttu. Komissio olisi siis voinut vaatia, että kantaja käännettävä toimitetut asiakirjat, jos oletetaan, että kantajalla oli tällainen velvollisuus. Komissio ei ole kuitenkaan tehnyt minkäänlaista aloitetta tällaisesta uusintatutkimuksesta. Kantaja itse lähetti komissiolle asiakirjat, joita tämä ei ollut pyytänyt. Neuvosto ja komissio eivät näin ollen voi vedota ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimissa käännökseen puuttumiseen perustellakseen kieltäytymistään tutkia niitä asiakirjoja, jotka kantaja toimitti väliaikaisen asetuksen antamisen jälkeen; komissio ei sitä paitsi ollut vedonnut tähän perusteeseen 25.8.2003 päivätyssä faksissaan.

121 Neuvoston neljäs argumentti koskee sitä, että paikan päällä saaduista asiakirjoista kävi ilmi, että sivutuotteiden kustannukset oli kohdistettu suoraan mainittuihin sivutuotteisiin. Komissiolle tarkastuskäynnin aikana annettuja ja tämän väitteen kohteena olevia asiakirjoja on neljä. Kyse on ensinnäkin asiakirjasta, jonka otsikko on ”Shandong Reipu Bio-chemicals Ltd:n tuotantokustannusten laskentataulukko” (Product cost calculation table of Shandong Reipu Bio-chemicals Ltd) ja joka on kannekirjelmän liitteessä A19 (jäljempänä asiakirja A19), toiseksi asiakirjasta, jonka otsikko on ”Tuotantokustannukset – tutkimusajanjakso” (Cost of production IP) ja joka on kannekirjelmän liitteessä A20 (jäljempänä asiakirja A20), kolmanneksi asiakirjasta, jonka otsikko on ”Valmistuneiden tuotteiden pääkirja parakresolin osalta” (Ledger of finished products for paracresol) ja joka on kannekirjelmän liitteessä A21 (jäljempänä asiakirja A21) ja neljänneksi asiakirjasta, jonka otsikko on ”Tarkasteltavana olevien tuotteiden kustannustilasto tutkimusajanjaksolla” (Cost statistics of products concerned during the investigation period) ja joka on kannekirjelmän liitteessä A22 (jäljempänä asiakirja A22). Nämä asiakirjat ovat kaikki numeerisia taulukoita.

122 Asiakirjan A19 osalta on todettava, että komission sitä koskeva arvostelu, jonka neuvosto toistaa vastineessaan, ei selitä sitä, miksi komissio katsoi tästä asiakirjasta käyvän ilmi, että sivutuotteiden kustannukset oli suoraan kohdistettu näihin sivutuotteisiin. Tältä osin huomautetaan, että välittömästi tämän vastineessaan olevan arvostelun jälkeen neuvosto toteaa lisäksi, että ”selventääkseen sivutuotteita koskevaa kysymystä ja päättääkseen, kuinka toimia, tutkimuksesta vastaavat komission virkamiehet kysyivät kantajalta – –, kohdistiko tämä syntyvät kustannukset suoraan saadun tuoton perusteella”. Vasta ”kantajan vastauksen perusteella komissio katsoi, että kaikki ne kustannukset, jotka mainittiin – – liitteessä A19, koskivat vain tarkasteltavana olevaa tuotetta ja päätteli tästä, ettei ollut syytä

vähentää mitään parakresolin tuotantokustannuksiksi ilmoitetuista rahamääristä”.

- 123 Näin ollen komissio ei katsonut asiakirjan A19 sisällön perusteella, että sivutuotteiden kustannukset oli kohdistettu niihin suoraan, vaan sen käsityksen perusteella, jonka se sai kantajan tästä aiheesta esitettyyn kysymykseen antamasta vastauksesta.
- 124 Asiakirjojen A20 ja A21 osalta neuvoston vastineesta käy selvästi ilmi, että komissio ei pyytänyt eikä tarkastellut niitä vastauksen antamiseksi sivutuotteita koskevaan kysymykseen.
- 125 Asiakirjan A22 osalta neuvosto itse toteaa vastineessaan, että komissio ”ei nojautunut tähän erityisesti valmisteltuun asiakirjaan silloin, kun se päätteli, että sivutuotteista syntyvät kustannukset oli jo kohdistettu näihin sivutuotteisiin”.
- 126 Kuten edellä 83 kohdassa esitettiin, neuvoston antama kuvaus tarkastuskäynnin kulusta paljastaa yleisesti, että komissio ei ollut enää kiinnostunut edellä mainituista neljästä asiakirjasta sen jälkeen, kun se oli luullut saaneensa kantajalta vahvistuksen sivutuotteiden kustannusten suorasta kohdistamisesta.

- 127 Edellä esitetystä seuraa, että sitä komission muun muassa 19.5.2003 pidetyssä istunnossa esittämää väitettä, joka on toistettu sellaisena kuin se oli riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 12 perustelukappaleessa ja jonka mukaan tarkastuskäynnin yhteydessä annetuista asiakirjoista ilmeni, että sivutuotteiden kustannuksia ei pitäisi vähentää, ei voida pitää perusteltuna.
- 128 Neuvoston edellä mainittujen neljän argumentin tarkastelusta seuraa lopulta, että väliaikaisen asetuksen antamisen jälkeen ensin komissio ja sittemmin neuvosto kieltäytyivät väärin perustein tutkimasta huolellisesti uudestaan kyseisessä vaiheessa omaksutun käsittelyn asianmukaisuutta sivutuotteiden kustannusten osalta, millä jatkettiin riidanalaisen asetuksen antamisen vaiheessa seurauksia, jotka aiheutuivat ilmeisestä arviointivirheestä ja huolellista tutkintaa koskevan velvollisuuden laiminlyönnistä, joihin oli syyllistytty väliaikaisen asetuksen antamisen vaiheessa.
- 129 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin täsmentää, että kyse ei ole sen vahvistamisesta, että neuvoston olisi pitänyt suorittaa esillä olevassa asiassa kantajan pyytämä vähennys pelkästään kantajan ennen väliaikaisen asetuksen antamista ja sen jälkeen antamien tietojen perusteella. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei voi arvioida ennakolta, mihin ratkaisuun tällainen huolellinen tutkinnan uusiminen olisi johtanut. Kyse ei ole myöskään sen vahvistamisesta, että nämä tiedot olivat ensiluokkaisia eivätkä edellyttäneet tarkistusta ennen hyväksymistä, vaan ainoastaan sen toteamisesta, että esillä olevan asian erityisissä olosuhteissa komission ja neuvoston olisi näiden tietojen valossa pitänyt katsoa, että väliaikaisen asetuksen antamisen vaiheessa omaksuttu kanta oli omaksuttu hätäisesti, ja että niiden oli, kun otetaan huomioon niiden huolellista tutkintaa koskeva velvollisuus, välttämätöntä tutkia huolellisesti uudestaan sivutuotteita koskeva kysymys, jotta normaaliarvon osalta oltaisiin päädytty kohtuulliseen laskelmaan.
- 130 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että kun otetaan huomioon esillä olevan asian erityiset olosuhteet, komissio ja neuvosto laiminlöivät sekä ennen väliaikaisen

asetuksen antamista että sen jälkeen velvollisuuksiaan, joista muistutetaan edellä 64 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä, ottaa huomioon kaikki asiaankuuluvat seikat ja arvioida asian käsittelyn perustana oleva aineisto riittävän huolellisesti, jotta voitaisiin katsoa, että normaaliarvo on määritetty kohtuullisella tavalla.

- 131 Näin ollen riidanalainen asetus on kumottava kantajan osalta, eikä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ole tarpeen lausua toisesta ja kolmannelta kumoamisperusteesta tai hyväksyä kantajan pyyntöä siitä, että komissio toimittaa nähtäväksi ne laskelmat, joihin sen arvio yhteisön teollisuuden kärsimistä vahingoista perustuu.

Oikeudenkäyntikulut

- 132 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Koska neuvosto on hävinnyt asian, se on veloitettava korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut tämän vaatimusten mukaisesti.
- 133 Työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat oikeudenkäyntikuluistaan. Lisäksi 87 artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi määrätä, että muun kuin tämän säännöksen toisessa alakohdassa mainitun väliintulijan on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan. Komissio ja DKL, jotka tukevat väliintulijoina neuvoston vaatimuksia, vastaavat siis omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(viides jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasaval-
lasta peräisin olevan parakresolin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa
käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 11 päivänä
syyskuuta 2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1656/2003 kumotaan
kantajaa koskevilta osin.**
- 2) **Neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan
korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.**
- 3) **Komissio ja Degussa Knottingley Ltd vastaavat omista oikeudenkäyntiku-
luistaan.**

Vilaras

Martins Ribeiro

Jürimäe

Julistettiin Luxemburgissa 13 päivänä heinäkuuta 2006.

E. Coulon

M. Vilaras

kirjaaja

jaoston puheenjohtaja